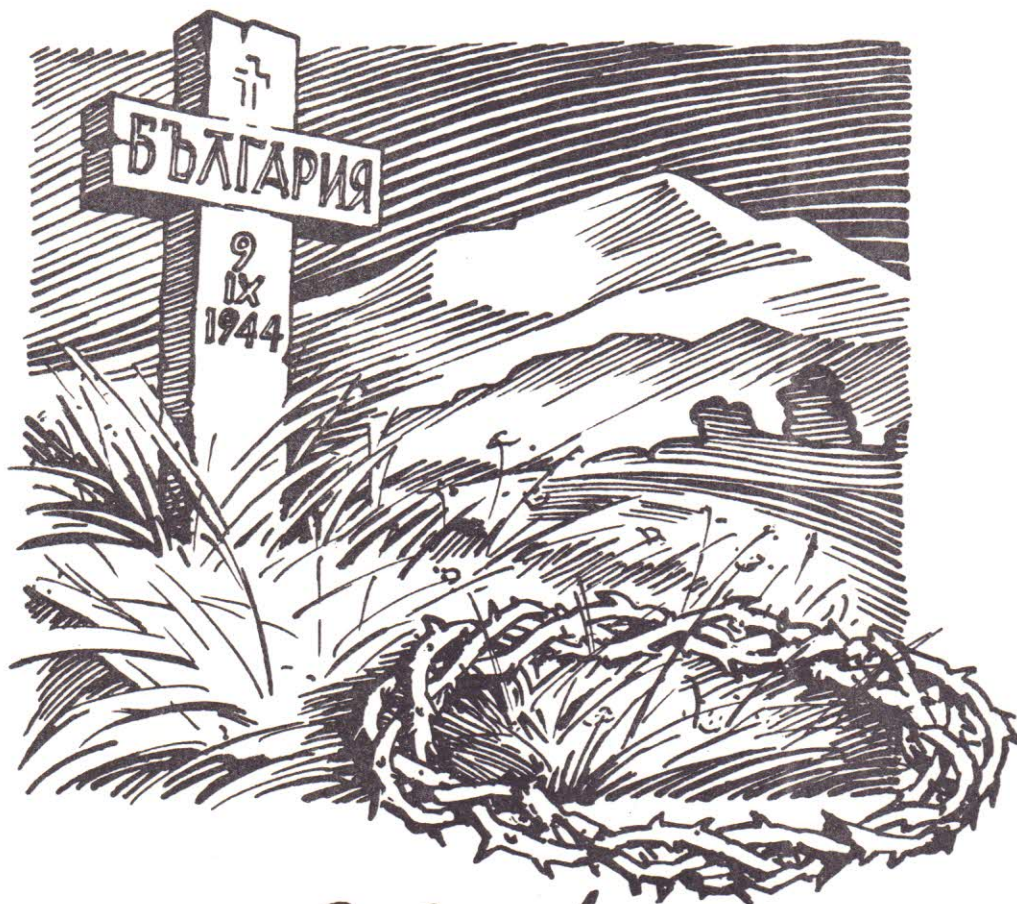

БОРБА®

Никого не ще забравим!
Никого не ще простим!

BORBA®

PUBLISHED BY THE BULGARIAN NATIONAL FRONT, INC.
NOVEMBER 1982

ЖЕРТВИ НА КОМУНИСТИЧЕСКИЯ ТЕРОРЪ

ЗА ПОНЯТИЕТО "ФАШИСТЪ".

Ето какво написа въ своитѣ спомени отъ страданията си по комунистическитѣ затвори въ България, нашиятъ съмишленикъ НИКОЛА ШАЙКОВЪ отъ Торонто, Канада:

Характеренъ е случая съ бай Димитъръ Тарняновъ отъ с. Гърменъ, Неврокопско, когато ни сѣдиха. Следъ като сѣда разбра, че нѣма нищо съществено, по което този почтенъ старецъ да бѣде подведенъ и трѣбва да бѣде освободенъ, единъ отъ сѣдитѣ Кръстю Андоновъ съ IV класно образование, очаквайки отрицателенъ отговоръ, запита: "Ти, бай Димитре, фашистъ ли си?". Бай Димитъръ, гледайки сѣдията право въ очитѣ, отговори: "Да! Шомъ като всички що сѣдите сѣ фашисти, и азъ съмъ фашистъ. Всички подсѣдими, които азъ познавамъ, сѣ все добри и прави хора. Азъ на никого не съмъ изялъ, никого не съмъ украля, помагалъ съмъ на много хора, цѣлъ животъ съмъ се трудилъ и работилъ".

Въ публиката настѣпи оживление, а сѣдитѣ склѣчиха вежди, следъ този провокаторски отговоръ и следъ като си пошухнаха нѣщо, другъ отъ тѣхъ - Иванъ Гулевъ отъ сѣщото село, членъ сѣдия, го запита: "Ти, бай Димитре, какво разбирашъ подъ думата фашистъ?". Бай Димитъръ ясно и спокойно отговори: "По-рано азъ не съмъ чувалъ тази дума. Преди да дойдете вие, никой на никого не викаше фашистъ. Отъ както дойдохте вие разбрахъ, че азъ и много други хора, сме били фашисти. Така ни наричаха тия, които се казваха, че сѣ комунисти и ни се заканваха и ни биеха и ни псуваха на фашистка майка. Вие дѣлите хората на фашисти и комунисти и азъ, като не съмъ комунистъ, какво ще съмъ - фашистъ. Така ми казвате вие, така казвамъ и азъ. И още нѣщо да ви кажа - фашисти сѣ тия, които сѣ добри стопани, които не пиянствуватъ, не крадатъ, не псуватъ, не пребиватъ хората за нищо, не закачатъ чуждитѣ жени, а работятъ отъ тъмно до тъмно и на сиромаси помагатъ, а комунисти сѣ тия, дето не имъ се работи, които вардятъ кого да украдатъ, които чакатъ да ограбятъ имотнитѣ, та да иматъ и тѣ, а тѣ нѣматъ, понеже никога не сѣ работили. Тѣ пиянствуватъ, псуватъ, биятъ и се заканватъ и викатъ "смъртъ на фашиститѣ". Това разбирамъ азъ, това разбирате и вие.

Бай Димитъръ самъ си подписа присѣдата, съ това що каза. Обвинителя Атанасъ Стайковъ, се изправи, пиянъ както винаги, и зарева съ пѣна на устата: "Смъртъ на това куче!". Зарева и залата: "Смъртъ, смъртъ!".

Бай Димитъръ и още осемъ души "фашисти" бѣха осѣдени на смъртъ. Въ послѣствие се установи, че били избити съ кирки и изгорени въ варницитѣ на подначалника на Милицията Никола Б. Луловъ отъ село Дѣлчево, Неврокопско, който по това време бѣше злия демонъ на Неврокопъ и околията.

Понятието "Фашистъ" произлиза отъ латинската дума "Фасция", което значи снопъ отъ прѣчки, съ който инструментъ сѣ били снабдени пазачи, които вървѣли предъ висши Римски сановници. Въ преносна смисълъ значи: сборъ, единение. Презъ 1922 въ Италия бѣ основано едно политическо движение, което взе за символъ "Фасцията" и се нарече "Фашистко движение".

Въ България това име се присвои отъ комуниститѣ, съ което тѣ означаватъ всѣки, който не е съ тѣхнитѣ идеи. Тѣ лепнаха този епитетъ дори и на Президента на Америка, на Английската Кралица и на Папата. За жалостъ, въ емиграция, дори и полуинтелигентни хора, започнаха да употребяватъ това понятие, дори и въ своитѣ писания. Това означава, че тѣ следватъ комунистическитѣ насоки и номенклатури.

БОРБА

БОРБА

ИЗДАНИЕ НА ЦЕНТРАЛНИЯ УПРАВИТЕЛЕНЪ СЪВЕТЪ НА

БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ, Инк.

Published by the Central Executive Board of the Bulgarian National Front, Inc.

MAILING ADDRESS:

P.O. BOX 59240 CHICAGO, ILL. 60659, U.S.A.

Основателъ: Д-ръ Иванъ Дочевъ.

Редакторъ: Д-ръ Георги Паприковъ.

Година 31, брой 2. Книжка осемдесетъ и шеста. Ноемврий 1982.

КОИ СЪ РОДОСТЪПНИЦИТЪ ?

Д-ръ Георги Паприковъ
Председателъ на Българския Националенъ Фронтъ

Съ любезнитъ и мили названия като "родостъпници, народни предатели, фашистки изверги, невъзвръщеници" и още цъли синджири отъ подобни наименования, комуниститъ кичеха националнитъ емигранти години наредъ. Срещу борцитъ за свобода намиращи се въ Свободния свѣтъ, преминали презъ телени мрежи и вълчи ями съ рискъ на живота си, "народната властъ" изкова най-милостивитъ закони, които предвиждаха смъртно наказание за всъки напусналъ Червения рай. Като добавка, тѣхнитъ родители и близки бѣха затваряни, пращани по лагери или изселвани.

Но, времената се измѣниха. Марксическата идеология сложи своя отпечатъкъ на народната икономика и настъпващия банкрутъ стана ясенъ за всички. Червениятъ икономисти разбраха, че отъ този жалкъ край могатъ да бждатъ спасени само отъ презрения отъ тѣхъ доларъ. Търговски делегации, културни аташета, агенти и ченгета, владици и патрици залѣха Свободния свѣтъ и асденитъ на смъртъ "родостъпници" изеднѣжъ станаха "сънародници, живѣещи въ чужбина". Подъ влиянието на богатия и демократиченъ Западъ, комуниститъ бѣха принудени да навлечатъ агнешка кожа.

Дадени бѣха деветъ амнистии, деветдесетъ и деветъ обещания за опрощение, предлагани бѣха добри служби и свѣтло бждаще въ социалистическата "Майка Родина". За заблуденитъ синове бѣ обещано посрѣщане съ отворени обятия. Нѣколко сенилни старичоци се излѣгаха и се върнаха, за да умратъ разочаровани отъ комунистическитъ обещания и щедростъ.

Споредъ новата комунистическа идеология емигрантитъ не сѣ вече родостъпници, а мили сънародници, за които народната властъ полага душеспасителни и башински грижи за тѣхното добруване въ чужбина. Кои сѣ въ сѣщностъ истинскитъ родостъпници? Хора, случайно родени въ България, които никога не сѣ се чувствували синове на своята родина и които сѣ дѣлата си напълно заслужаватъ това название. Едни отъ тѣхъ сѣ:

"Бащата, учителтъ, любимия вождъ", който следъ дългогодишна вѣрна служба на Съветския съюзъ се върна въ България, едва пелтечеше на български езикъ. Както и сегашния полу-грамотенъ вождъ, чиито телефонъ има само слушалка, свързана съ Москва.

